

XXI

századi barbárok

Az erkölcsi normákat elutasító ember olyan mélységre lealacsonyodhat, hogy még az állati világban is elképzelhetetlen, szélsőséges szokásai alakulnak ki.

Kannibalizmus Kínában

Hong Kong egyik angol nyelvű lapja, az Express Extra, beszámol egy a Kínai Népköztársaság Shenzen tartományában általánosan bevett szokásról. Az ottani orvosok állítólag „egészséges táplálék-ként” eladják vagy maguk megeszik az abortált gyerekek testét. (NRL News, 1995. április 24.)

Orvosnak öltözve az Eastweek Magazine négy újságírója felkeresett néhány kórházat a tartományban és megpróbált emberi magzatot vásárolni. Az egyik szülészeti kórház orvosa egy magzatokkal teli edényt ezekkel a szavakkal nyújtott át az újságírónak: „Itt van a ma abortált 10 magzat, önnek adom. Általában mi szoktuk hazavinni és megesszük, de ön nem néz ki valami jól, úgyhogy vigye csak el”.

Luo Hu, ugyanabban a kórházban dolgozó doktornő hozzátette, hogy az emberi magzat rendkívül nagy tápanyagtartalmú és ezért nagy rá az igény. Leginkább az olyan magzatokat keresik, melyeket fiatal nőkből abortáltak. A hímnemű magzatokról pedig úgy tartják, hogy több értékes tápanyagot tartalmaznak. Az orvosok elmondása szerint az elmúlt fél évben több, mint 100 magzatot ettek meg. „Ha mi nem esszük meg, akkor csak kárba mennek – tette hozzá, hiszen a nőknek nem kell a magzatuk. Különbösen is a magzat már nem él, amikor megesszük.”

Egy másik orvos, Dong Men Lao arról tájékoztatta az újságírókat, hogy a magzatok ára, súlyuktól függően 10 és 40 dollár között mozog. Az állami kórházakban

olcsóbb, mint a magánklinikákon, ahol akár 300 dollárt is elkérnek magzatonként. Men Lao szerint a legjobb gyógyhatása a kilenchnapos magzatnak van, és, ha igény van rá, ő elfogad erre vonatkozó megrendeléseket. A kommunista Kínában tehát az abortált gyerekek teste „új éltrend kiegészítőként” erősítik a szervezetet és biztosítják a „simább bőrt”. A kannibalizmus ellen csak a keresztény orvosok emelik föl szavukat.

„Csodálatos orvosi eljárások”

Néhány demokratikus országban, mint pl. az USA-ban, Svédországban a rutinműtétnek számító részleges szülés során különös kegyetlenséggel gyilkolják a magzatot úgy, hogy utána más betegek felhasználhassák annak szerveit és agyát, ami állítólag a Parkinson-kór gyógyítására is alkalmas. A részleges szülést a terhesség 32. hete után végzik, amikor a magzat már 30 cm-es és képes lenne az anyaméhén kívüli életre. Az „orvostudomány” alapelve az, hogy minél nagyobb a magzat, annál hasznosabbak a szervei. A részleges szülés során, az orvos fogóval megragadja a baba lábait és kihúzza őt a szülőcsatornába oly módon, hogy a feje még a méhben maradjon. Amikor a baba feje a szülőcsatornába ér, az agyát egy fecskendővel kiszippantják. Az Indiana Egyetem tudósai épp egy szívbetegségek gyógyítására alkalmas „csodaszert” próbálnak a módszer segítségével kidolgozni, mások a kockázatos szervátültetést akarják kiváltani vele. Mi abban a rossz, hogy megtermékenyítünk egy nőt, megöljük a magzatot születés előtt, majd sejtjeit átültetjük a beteg szerv helyére?

Ez a Sátán műve, az ő követői az embert csupán egy „sejttömegnek” tekintik, és az emberi méltóságot a legkevésbé sem veszik figyelembe. Egyre embertelenebbé tesznek minket, majd a Gonosz hatalmába taszítanak.

Kozmetikumok és „abortusz hulladék”

Abortusz során meggyilkolt magzatok teste „különleges és értékes alapanyag” a kozmetikumok gyártásában. 1994. március 31-én az olasz Corriere della Sera napilap arról tudósított, hogy a lyoni Merieux Institute naponta 17 tonna emberi magzatot „dolgoz föl”. Rendszeresen érkeznek hozzájuk kozmetikai alapanyagul szolgáló fagyasztott magzatszálítványok Kelet-Európából. A sors iróniája, hogy az állati magzatoknak nagyobb védelmet biztosítanak az ilyen jellegű ipari felhasználás ellen. A francia Quotidien de Paris napilap nemrégiben magzatkivonatból készült hidratáló arckrém reklámozott hasábjain.

Emberi szervek illegális piaca

A BBC állítása szerint, hogy, ha Kínában nagyobb mennyiségben van szükség emberi szervekre, hirtelen megnő a végrehajtott halálbüntetések száma. A kivégzés módja pedig attól függ, hogy épp milyen szervre tartanak igényt. A szerveket többnyire a Kínai Kommunista Párt magas rangú képviselői kapják vagy azok a gazdag külföldiek, akik hajlandóak akár 30 000 dollárt kifizetni egy-egy szerv ellenében. (NRL News, 1995. május 17.).

Egy 35 fős ENSZ vizsgálócsoportot jelöltek ki arra, hogy megállapítsa

valóban létezik-e illegális gyermekszervekereskedelem. Arra jutottak, hogy a jelenség világszerte tapasztalható. Braziliában például évente több, mint 15.000 utcagyereket ölnek meg a szerveikért. Ezt a vizsgálócsoport úgy állapította meg, hogy a meggyilkolt gyerekek 75%-nál boncoláskor kiderült, hogy szerveiket eltávolították, valószínűleg transzplantációs célokkal. Egy 1995. szeptember 4-én, az *Il Giornale* olasz napilapban megjelent interjúban, Antonio Guidi, korábbi egészségügyi miniszter megerősítette, hogy léteznek olyan jól szervezett bűnhálózatok, melyek emberi szervekereskedelemmel és gyermekkereskedelemmel foglalkoznak Afrikában, Indiában és a volt kommunista blokk országaiban. Két izraeli gyermekkereskedőt Guatemalában tartóztattak le – jelentette ki Guidi. Bevallották, hogy Indiából csempészték gyerekeket Izraelbe és az Egyesült Államokba. Ezután ottani kórházak megvásárolták szerveiket, hogy beteg gyerekeket mentsenek meg. A két férfi állítása szerint, egy gyerek – az áru, akinek még lelke is van – 75 000 dollárt ért. Indiában sok szegény család kényszerül kifejezetten szervdonorként a világra hozni gyermeket. Ezeknek a gyerekeknek a mája különösen keresett szerv Nyugaton. Az a néhány ezer dollár, amit egy család egy szervért kap, biztosíthatja egy másik gyerek jövőjét.

Emberirtás Európa szívében

Dr. Bernard Nathanson mielőtt megtért volna, Amerika egyik legnagyobb abortuszklínikájának volt az igazgatója. Amikor 1996 októberében Lengyelor-

szágba látogatott, arra figyelmeztette hallgatóit, hogy az abortusz engedélyezése az első lépés a fogyatékos gyermekek, időssek vagy a halálos betegségben szenvedők tömeges irtásához, ami hamarosan a társadalom legvédtelenebb és leggyengébb tagjainak eliminálásához vezethet. Az abortusz legalizálása – jegyzi meg Nathanson – az élet elértéktelenedéséhez és elértéktelenítéséhez vezet. Azért vagyok itt, hogy könyörögjek nektek, ne kövessétek ebben az amerikai utat. Hollandiában egy hétszáz orvosból álló eutanáziaellenes szervezet azt állítja, hogy az eutanázia problémája föl sem vetődött országukban az 1968-ban elfogadott abortusztörvény előtt. A még meg nem született kisbabák megölésének engedélyezése volt az első lépés a lejtőn. Hollandiában ma már a betegek, öregek és fogyatékosokon rutinszerűen végeznek eutanáziát, többnyire a belegeyezésük nélkül. Történelmi tény, hogy az első eutanáziák 1934-ben a náci Németországban történtek, ahol engedélyezték a fizikai és szellemifogyatékosok meggyilkolását.

Dr. Richard Fenigsen Hollandiában élő, 1968 óta praktizáló orvos. Az 1994-ben kiadott *Eutanázia: Választott halál* című könyvében szemtanúk állításait sorakoztatja föl, és azt állítja, hogy „a holland kórházakban tömeges méretben végeznek eutanáziát gyerekeken és felnőtteken is és nem hogy a páciensek nincsenek ezzel tisztában, de a családok sem tudnak ezekről. A betegek azért mennek a kórházba, hogy segítséget kapjanak azoktól az orvosoktól, akik tudásában és jóindulatában teljesen megbíznak, közben

pedig pont az orvosok ölik meg őket.”

Dr. Karel Gunner, egy eutanázia ellenes mozgalom tagja olyan kórházakat is ismer, ahol teljesen büntetlenül végeznek eutanáziát. A Holland Páciensek Szövetsége figyelmezteti a betegeket és családjaikat, hogy a pácienseket megölik a kórházakban és azt tanácsolják, hogy nagyon figyeljék az orvosok tevékenységét. Dr. Gunner aláhúzza, hogy Hollandiában csak a katolikusok és evangélikusok emelik föl szavukat az eutanázia ellen. Ezzel szemben viszont a sajtó, a televízió, a rádió továbbra is teljesen természetesnek állítja be az emberek szó szerinti kiirtását. A társadalom különleges gondoskodást és szeretetet igénylő védtelen tagjait. Ha az ember elveti a tíz parancsolat abszolút igazságát, és elfogadja az erkölcsi relativizmus elméletét, akkor istentelensége megdöbbentő következményekkel járhat. „Ily módon pedig a demokrácia – írja II. János Pál – saját szabályai ellenére a teljes totalitarizmus felé vezető úton jár. Az állam többé már nem az a ’közös ház’, melyben mindenki az egyenlőség elve alapján zavartalanul élhet, hanem zsarnoksággá változik, amely bitorolja azt a hatalmat, hogy rendelkezék a gyengébbek és védtelenek, a még meg nem született gyermekek és öregek életével a közjó nevében, ami valójában nem egyéb, mint egyesek érdeke” (*Evangélium Vitae*, 20).

